

Barcelona, capital del paisatge

Els passats dies 27, 28 i 29 de novembre, Barcelona es va convertir, un cop més, en la capital mundial del paisatge. La celebració de la III Biennal Europea del Paisatge, amb el *leit motiv* 'Només amb natura', va ser un èxit tant pel nombre de persones congregades com per la qualitat dels paisatgistes convidats i dels projectes presentats al Premi Europeu de Paisatge Rosa Barba, que aquest any, per primera vegada, es feia coincidir amb la Biennal.

**El paisatge
fa una síntesi de
ciència i
humanisme en
un món en què
cada cop el
coneixement
està més dividit**

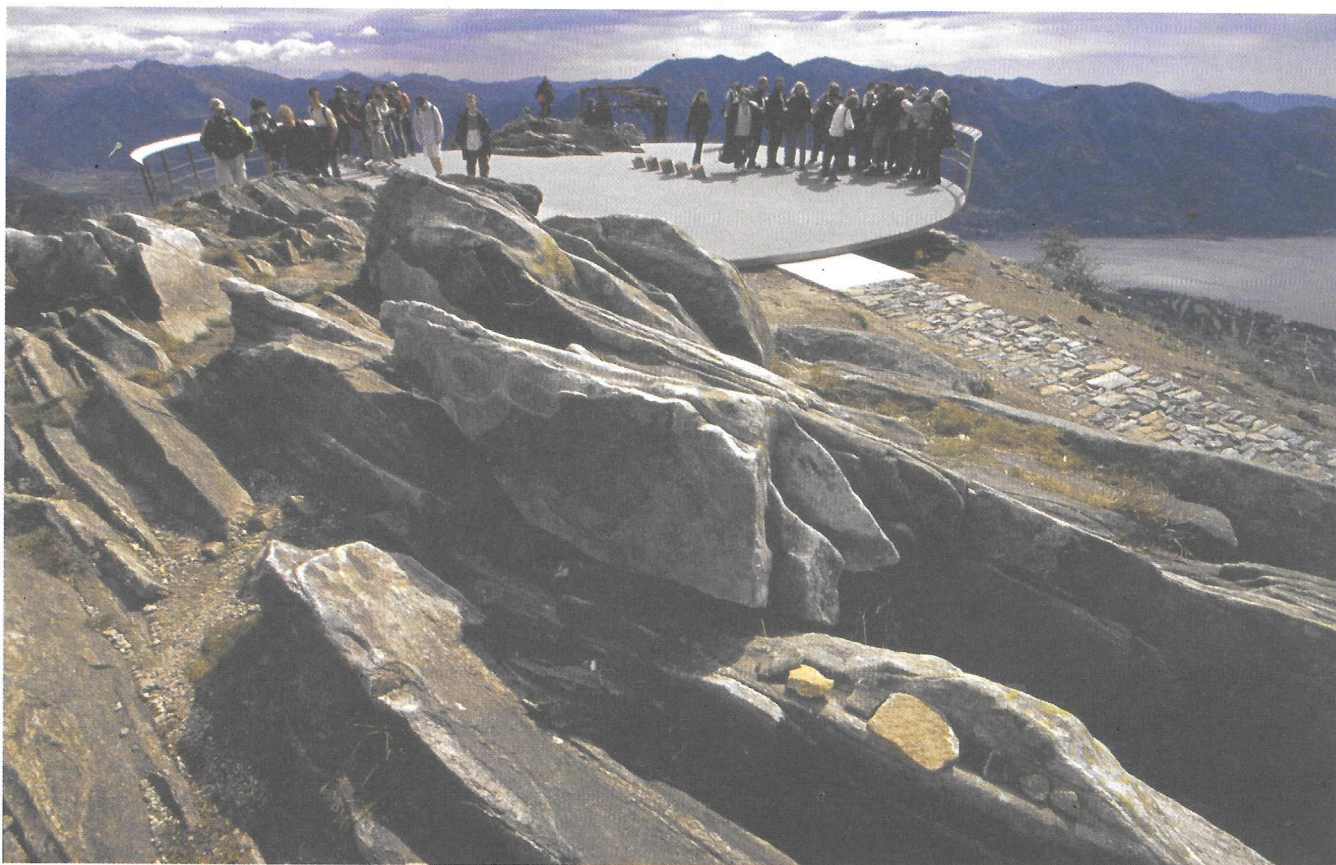
La Biennal va ser organitzada conjuntament pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el Màster d'Arquitectura del Paisatge del Departament d'Urbanística i Ordenació del Territori de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, l'Associació d'Amics de la UPC, l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès i l'Observatori del Paisatge. Al costat del seu escenari central del Col·legi d'Arquitectes, a la Plaça Nova, l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona hi va muntar quatre illes de vegetació, una mena d'arxipèlag verd que mostrava fragments de prats autòctons.

Era tot un senyal que ens remetia al títol d'aquesta tercera edició, "Només amb na-

tura". La natura és un espai complex, però això no ens impedeix conèixer les seves lleis i percebre'n l'harmonia. És aquesta possibilitat d'aprehendre la natura el que configura la base de la sensibilitat del paisatge, tenint en compte que aquest últim implica, precisament, la transformació del medi natural.

ELS PROTAGONISTES

El paisatge reuneix l'arquitectura, el disseny, l'enginyeria i la botànica, sense oblidar la història i la cultura. Aquesta disciplina fa una síntesi de ciència i humanisme en un món en què, cada cop, el coneixement està més dividit. El paisatge és transversal i sovint diàleg entre professionals; les seves fronteres estan obertes. En aquest sen-

tit, les aportacions de l'artista plàstic Perejaume i del filòsof José Antonio Marina han estat els ponts cap a l'exterior d'aquesta tercera Biennial del Paisatge.

Pel que fa estrictament als professionals del paisatgisme, la Biennial va comptar amb noms de prestigi, com el nord-americà Gary Hilderbrand; els francesos Henri Bava, Michel Desvigne i Bertrand Le Boudec; el portuguès Joao Gomes da Silva; l'italià Paolo L. Bürgi, o Maria Goula, nascuda a Grècia, però radicada des de fa uns anys a Catalunya, a causa de la seva condició d'antiga deixeble de Rosa Barba (morta el 2000, als 51 anys) i gran impulsora de la I Biennial Europea del Paisatge.

Tots ells, juntament amb la resta de participants, van seduir un amplíssim públic amb les seves ponències, que no van quedar en meres mostres de treballs, sinó que van ser discursos plens de provocació in-

tel·lectual. Les propostes van anar des de la gran urbs, amb l'espectacularitat del projecte per a la "zona zero" de Hilderbrand —un gran mur vegetal amb el perímetre de les Torres Bessones marcat a terra, en el marc d'una immensa plaça dura—, fins a l'àmbit rural, amb les solucions ecològiques de Le Boudec per depurar les aigües residuals utilitzant només vegetació. En definitiva, una mostra de l'heterogeneïtat i, alhora, de la riquesa del paisatgisme com a disciplina aplicada a la gran diversitat del nostre entorn. ■

Albert Punsola

Projectes guanyadors del III Premi Europeu de Paisatge Rosa Barba.

A la pàgina esquerra, projecte paisatgístic de Cardada (Suïssa).

A la pàgina dreta, Jardí Botànic de Bordeus (França) i projecte de protecció contra els allaus a Siglufjordur (Islàndia)

III PREMI EUROPEU DE PAISATGE ROSA BARBA

El Premi Rosa Barba distingeix els millors projectes de paisatge fets a Europa en els últims quatre anys. En aquesta tercera edició es van rebre fins a 500 candidatures de tot el continent. D'aquestes, catorze van quedar finalistes. Per Espanya: la Plaça del Desert de Barakaldo (Eduardo Arroyo); el Parc del Turó de Mar, a Montgat (Carles Llinàs); la Senda del Pinar de La Algaida, a El Puerto de Santa María (Ramón Pico i F. Javier López Rivera); l'Estadi d'Atletisme Tussols-Basil, a Olot (Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta), i l'enjardinament del claustre de l'Escola Politècnica de Gandia (Elisabeth Quintana i Pablo Peñín). Per França: el Jardí Botànic de Bordeus (Catherine Mosbach) i el Parc dels Ocells de Villars des Dombes (Guerric Péré, Martine Rasclé). Per Suècia: el Parc Dania, a Malmö (Thorbjörn Andersson i Pege Hillinge, FFNS Arquitectes). Per Suïssa: el projecte paisatgístic de Cardada (Paolo L. Bürgi). Per Dinamarca: la Granja Eòlica de Horns (Birk Nielsens Tegnestue). Per Portugal: el Parc Fluvial d'Alamal (Joao Ferreira Nunes). Per Alemanya: el Centre de Jardineria i Cultura de Schloss Dyck (Stephan Lenzen). Per Islàndia: les estructures de protecció contra allaus a Siglufjordur (Reynir Vilhjamsson). I per Itàlia: el Parc de la Fortalesa de Todi (Fabrizio Topetti). El jurat internacional va concedir premis al projecte paisatgístic de Cardada (Suïssa) i al Jardí Botànic de Bordeus (França), i va atorgar menció especial al projecte d'estructures de protecció contra allaus a Siglufjordur (Islàndia).

En aquesta tercera edició del Premi Europeu de Paisatge Rosa Barba es van rebre 500 candidatures de tot el continent